

ORMOSBÁNYA HELYSÉG CÍMERE (tervezet)

Az újabban egyre népszerűbbé váló községi-városi címerek tervezése során a kialakult gyakorlat szerint igyekszünk felkutatni a régi községi jelképeket és a heraldika szabályai szerint ezeket formálni címerekké, vagy ilyen jelképek (például pecsétábrák) hiányában olyan motívumokat kiválasztani, amelyek jól jellemzik az illető község történetét. Alapelv továbbá, hogy a címer legyen mennél egyszerűbb és ezzel összhangban mennél esztétikusabb (hiszen a heraldika legfontosabb szabálya, hogy "az viseli a legtöbbet, aki a legkevesebbet viseli").

Bár a mai Ormosbánya elődje, Ormos falu már az Árpád-házi királyok korában fennállott, a füleki pasa 1564. évi hadjárata teljesen elpusztította és ezután évszázadokig lakatlanul állott. Az alapvető változás a múlt század végén és e század elején következett be, amikor is az ipari fellendülés következtében egyre nagyobb szükség lett a szénre. Az ormosi szénvagyont az állam a diósgyőri kohászat fenntartására szánta. A kiaknázás megindulása után Ormosbánya igen gyors fejlődésnek indult, amelynek eredménye aztán a legutóbbi időkben történt önállóvá válás lett az eredménye.

Az elmondottakból az következik, hogy Ormos a feudalizmus utolsó évszázadaiban pusztá lévén, nem rendelkezett saját jelképpel, amelyet a tervező címerre formálhatna. Marad tehát a másik út: olyan jelképek választása, amelyek jól jellemzik a települést.

Az egyik ilyen jelkép adott és felvétele a címerbe elkerülhetetlen: ez a bányászat ősi jelképe, a két kalapács. Függetlenül ugyanis a bányászat helyzetétől, a bányák sorsától, örökre szóló történelmi tény marad, hogy Ormosbánya a bányászatnak köszönheti fejlődését, újra lakott községgé válását.

A másik jelkép, amelynek a címerbe emelését javasoljuk, a település egyik legrégibb földesurának, a Percnyieknek a címeréből való. A Percnyiek a késő középkorban, illetve a hódoltság idején nagy szerepet játszottak a megye életében; főispánok és királyi tisztségviselők kerültek ki közülük, támogatták a reformációt, stb. Méltó dolog tehát, hogy egyik falujuk, Ormos utódja a címerébe emelje címerük legszebb elemét, a sasszárnyat (amely mint a heraldika egyik legrégibb motívuma, és a település igen régi voltát is képes kifejezni).

Mindezek alapján Ormosbánya javasolt címerének a hivatalos leírása a következő:

"Álló, háromszögletű, arannyal és feketével vágott katonai pajzs, amelynek (heraldikai) jobb oldali arany mezejében egy fekete sasszárny, (heraldikai) bal oldali fekete színű mezejében pedig a bányászat arany színű ősi jelképe, az egymásra fektetett két kalapács lebeg. A címerpajzs alatt egy szalag látható ORMOSBÁNYA felirattal."

Meggyőződésünk szerint ez a címer tökéletesen kifejezi a település régi voltát és újjáalakulásánál az előzményeit, egyszerűségében elegáns és könnyen megjegyezhető, alkalmas a község megkülönböztetésére és megfelel a heraldika igen szigorú szabályainak.

Kazincbarcika, 1993. augusztus 5.

(Tóth Péter)

